(Turn on the English subtitles in the video! AT THIS LINK there is full English script of this lesson.)

Dnes mám pro Tebe jeden velmi podivný princip, jak to se svými Jirky dělám, abych je „dostal“ na to svoje čtení Bible: MÁM JE RÁD!

Rozumíš správně, mám je rád! S tímto postojem za nimi přicházím, těším se na ně, rád je vidím a vážím si jich. Opravdu! A oni vědí, že je mám rád! To všechno jim totiž průběžně a nepokrytě dávám najevo. Svými slovy i svými činy. Někdy si s těmi mými projevy moc nevědí rady. Kolem nich totiž není mnoho lidí, kteří by si cíleně všímali, co dělají dobře nebo aspoň v čem je jejich potenciál. A už vůbec kolem nich není mnoho lidí, kteří by je povzbuzovali a inspirovali.
Pán Ježíš byl tak blízko lidem své doby, že byl označen za „Přítele hříšníků“. (Matouš 11,19; Lukáš 7:34) I když zcela jasně odmítal hřích jako takový, Jeho „svatost“ vůbec nebyla povýšená, nebyla odsuzující. Naopak byla prodchnuta mimořádně přitažlivým soucitem a zájmem.

Za koho nás pokládají naši známí, kteří ještě osobně neznají Ježíše? Za divné moralisty? Za náboženské povýšence a pokrytce? Nebo za inspirující přátele? Nutno říct, že ne vždycky jsem měl k nevěřícím lidem tenhle vztah. I tohle jsem se musel učit! A dost těžce! Zvláště v mládí jsem se totiž pohyboval v prostředí, které nevěřící lidi odsuzovalo, tak jsem se od toho kritického nastavení musel pak vědomě odtrhnout. Ježíš v mém srdci odvedl úžasnou práci. Ukazoval mi, že On je má rád! Že On jim slouží bez ohledu na to, jestli Ho přijmou nebo nepřijmou.

Hodnota těch lidí je pro mě dneska větší
než můj strach, že mě odmítnou.

Když mě odmítnou, já nic neztratím. Když je ale získám pro Ježíše, oni získají život jiné kvality sahající do nekonečné věčnosti. Ano, hodnota těch lidí je pro mě dneska

větší než můj strach, že mě odmítnou. A oni to cítí…
„Už dlouho jsem nebyl s někým, kdo by mi tak pozorně a s opravdovým zájmem naslouchal!“ řekl mi jeden Jirka, který o měsíc později pozval Ježíše do svého života.

Ježíš se podívá na zatím ještě ztraceného Šimona a řekne mu: „Ty budeš Skála − Petr!“ Ježíš vidí víc než jen momentální skutečnost trapného kecálka. A s tímto pohledem perspektivy zve Petra, aby Ho následoval. Tohle se od svého Přítele Ježíše učím. Přicházím do svého klubu a dívám se na ty lidi − se zalíbením! Jsou pro mě nádherní a s obrovským potenciálem.
Rozuměj, prosím, že primární tu nejsou slova, která jim říkám, ale postoj, jaký mám uvnitř coby své přesvědčení o nich. To je postoj, který jim vyjadřuji svým zájmem, nasloucháním, otázkami, příležitostně svými slovy, pozváním na Discovery, sdílením svého příběhu, jak jsem pozval Ježíše do svého života, a taky sdělením, jak Ho do svého života mohou pozvat oni sami. Postoj, jaký k nim mám a jaký jim nepokrytě ukazuji, někteří nezažili ani od svých rodičů, ani ve škole, ani v partě kamarádů. Navíc, pro většinu z nich jsem pravděpodobně prvním a zatím jediným Ježíšovým dotekem.
Když jsem chvíli s nimi, odcházím od nich inspirován. Pozoruji je, naslouchám, ptám se a pak o nich ještě dva dny přemýšlím, hledám cesty k jejich srdci a taky se za ně jmenovitě modlím, za konkrétní věci, které mi řekli, a především, aby Ježíš otevřel jejich nitro pro sebe samého. (Rozhovory s nimi jsou pro mě zdrojem podnětů, které pak dávám na svůj web Rozměr navíc.cz. Podívej se tam…)

Pane Ježíši, Tvůj příklad je pro mě fascinující. Ty máš moje kamarády mnohem víc rád, než jsem schopen Tě napodobit… Děkuji, že jsi měl rád i mě, dávno předtím, než jsem Tě začal hledat.